

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1581/2024
27.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Марије Каралић, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Каралић - адвоката Бранка Уњића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 27/23 од 21.05.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-532/24 од 29.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Каралић - адвоката Бранка Уњића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда и Крушевцу К 27/23 од 21.05.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-532/24 од 29.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 27/23 од 21.05.2024. године окривљена Марија Каралић, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од три године. Окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-532/24 од 29.08.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљене, а пресуда Вишег суда и Крушевцу К 27/23 од 21.05.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Марије Каралић - адвокат Бранко Уњић, због битне повреде кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на

поновно суђење или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе, као и да одложи извршење кривичне санкције до доношења одлуке по захтеву.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Каралић - адвоката Бранка Уњића је неоснован.

Бранилац окривљене Марије Каралић у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и истиче да је суд споразум о признању кривичног дела окривљеног АА и пресуду која се односи на споразум о признању кривичног дела, користио као доказ, као и да је применио одредбу члана 406. ЗКП и прочитао признање окривљеног АА.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 405. став 1. ЗКП прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа прибавити сходном применом члана 405. овог законика ако је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Имајући у виду наведене законске одредбе, првостепени суд је у правноснажној пресуди правилно користио одбрану окривљеног АА дату на главном претресу одржаном дана 02.04.2024. године и пред ОЈТ у Крушевцу на записнику Кт.бр.1157/22 сачињеном дана 26.08.2022. године, док се кривични поступак још увек водио против окривљене Марије Каралић, окривљеног ББ и окривљеног АА, а пре него што је окривљени АА склопио споразум о признању кривичног дела Ск.бр. 5/24 дана 05.04.2024. године. Предмет оцене првостепеног суда била је и сама пресуда којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела Спк 6/24 (К 27/23) од 15.04.2024. године, али само у погледу тога да је донета од стране надлежног органа, да је окривљени закључо споразум о признању кривичног дела, да је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ због ког дела му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком провере од једне године. Будући да се побијане пресуде не заснивају на записнику са рочишта о споразуму о признању кривичног дела

окривљеног АА, како се то неосновано у захтеву за заштиту законитости окривљене Марије Каралић указује, као и да је у пресуду којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела Спк 6/24 (К 27/23) од 15.04.2024. године, сагласно члану 406. у вези члана 405. ЗКП, суд извршио увид само у погледу формалних услова везаних за наведену пресуду, то се по налажењу овога суда, побијане пресуде заснивају на доказима који су изведени у складу са законом, а супротни наводи истакнути у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене оцењени су као неосновани.

У преосталом делу захтева бранилац окривљене оспорава исказ окривљеног АА. Надаље, наводи и да се на пакетићима, који су били предмет ДНК вештачења, налазе трагови не само окривљене, него још неодређеног броја лица, те да суд није утврђивао чији се још билошки трагови налазе на тим пакетићима, а није утврђивао ни постојање ДНК трагова окривљеног ББ. Такође, суд је пропустио да утврди да ли је окривљена својим понашањем остварила елементе бића кривичног дела из члана 246. или члана 247. КЗ и није испитао у својству сведока полицајце, који су приликом хапшења од окривљених одузели предметне пакетиће, као и да није утврђено да ли је о истом обавештен поступајући тужилац и да ли је ове радње пратила одговарајућа наредба. Изнетим наводима бранилац окривљеног суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Каралић - адвоката Бранка Уњића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић